

Jorflag komme til at svare en Stat af 4 pCt. eller 10,000 Kr. om Aaret; men efter Flertallets Jorflag vilde denne Indtægt slippe med en Stat af 3,125 Kr., det vil med andre Ord sige, at en saa stor Indtægt efter mit Jorflag vil faa et Skattepaalæg af 6,875 Kr. Det forekommer mig, at det er et retfærdigt og billigt Krav, og jeg kan, som jeg udtalte før, ikke tænke mig, at Folk, som ere saa rige og velhavende, virtelig vilde være bekendte at stille Indvendinger op herimod. Ligeledes har jeg med Hensyn til Formueskatten foreslaaet en moderat stigende Skala, som bevæger sig mellem 0,1 pro mille og 1 pro mille. Efter mit Jorflag vil en Formue paa 2,000 Kr. komme til at svare 20 Ore i Formueskat, en Millionær vil komme til at svare 1,000 Kr. i Formueskat. Efter Flertallets Jorflag vil en Millionær slippe med en Formueskat af 300 Kr. Han vil altsaa spare 700 Kr.

Man kan naturligvis spørge, om Staten efter mit Jorflag saar de Benge, som nødvendig maa kræves. Efter de Oplysninger, som ere føjede til Lovforslaget, vil Formue og Indkomstsatten i alt indbringe et Beløb af 5,1 Million, og de Beløb, som skulle overføres til Kommunerne, indlaas af Regeringen til 5,9 Millioner. Det vil med andre Ord sige, at Statskassen ved disse Love skulde faa et Indtægtsstab af 800,000 Kr. Jeg tror dog, at Regeringen, naar den opstiller denne Beregning, ganske sikkert har holdt sig paa den sikre Side. Jeg tror ikke, at det vil stille sig saa ugunstigt for Statskassen som opgivet. Facit vil vistnok blive anderledes, saa at Statskassen ikke vil faa Tab, men inarere Gevinst. Nu maa jeg ganske vist indrømme, at jeg ikke er i Stand til at opgøre, hvor store Beløb der vil indkomme efter den Skatteskala, som er foreslaaet. Saa vidt mig bekendt, foreligger der ikke noget Materiale, hvorefter en saadan Beregning kan foretages, men vi vide dog, at vi i vort Samsund have mange rige Folk, og det er min Overbevisning, at vi meget godt ad denne Vej ere i Stand til at faa de Beløb ind, der her er Tale om. Et lille Fingerpeg i denne Retning kunne vi faa ved at se paa den Skatliste, som bliver fremlagt her i Kjøbenhavn. Naar man gennemgaar den, viser det sig, at f. Eks. for Aaret 1895 findes der af Skatteydere her i Kjøbenhavns Kommune med en Indtægt af over 10,000 Kr. ikke færre end 1682. Men egentlig er det ikke nødvendigt at anfille saadanne Beregninger for at faa at vide, hvor meget der vil indkomme i Indtægt for Statskassen efter min Endring. Jeg har nemlig til min Endring tilføjet en Anmærkning om, at det paa den aarlige

Finanslov skulde fastsættes, med hvor mange Procent denne Stat skulde optræves aarlig, og viser det sig efter det første Aar, at der kommer for lidt ind, er der intet i Vejen for, at man næste Aar kan sætte Procenten lidt højere op, saa at Staten kan faa de Beløb, som ere nødvendige, og yderligere kan faa Erstatning for det Beløb, den har faaet for lidt det forrige Aar. Jeg tror, det vilde være heldigt for hele vor Statshusholdning, om man fik en saadan Bestemmelse ind paa den aarlige Finanslov. Jeg tror, at saa kunde denne Stat blive vor Hovedstat, og jeg tror, at det kunde faa den Indflydelse, at vi i mange Retninger vilde lære at indføre en fornuftig Sparommelighed; jeg tror, at det vilde være en udmærket Maade til at bringe mange store Udgifter, f. Eks. til Militærvæsenet, ned, naar det saaledes blev fastsat, med hvor mange Procent Skatten skulde udredes hvert Aar, og naar den blev udredet efter den stigende Skala, jeg har foreslaaet. Jeg tror, at naar vore Rigmænd fik Lov til at betale ordentligt til vort Militærvæsen, vilde deres Militærgældsforpligtigelse afkøles, og jeg tror, at vi aldrig vilde have faaet en saadan national Ulykke som Kjøbenhavns Befæstning, hvis Beløbet dertil skulde have været tilvejebragt ved en Stat med stigende Skala. Ganske vist ved jeg nok, at vore Rigmænd strømme over af Patriotisme — man kan vel nok sige, at Patriotismen vokser i samme Grad, som Formuen tiltager — men jeg tror dog ikke, at den vokser stærkt nok til, at de havde kunnet udrede de Ore, der have været nødvendige for at rejse Kjøbenhavns Befæstning.

Det, som foreslaas ved mine Endringer, er ikke noget nyt. Stat efter stigende Skala er allerede gennemført i mange af vore Kommuner. Nu ved jeg ganske vist, at man gør den Indvending imod den, at Folk flytter bort fra den, og en saadan Indvending har selvfølgelig sin Berettigelse, naar det drejer sig om en Kommuneskat, idet Folk kunne flytte fra den ene Kommune over i den anden, men det forekommer mig, at den maa falde bort, naar der er Tale om en Statskat. Det vil ikke være muligt for Folk at flytte bort fra den — det er lige meget, hvor de opholde sig, de skulle betale efter det samme Forhold — medmindre de ville bosætte sig i Udlandet. Men jeg synes, det vilde være fornærmeligt for vore Rigmænd, der, som jeg nævnte før, ere bekendte for deres uhyre Patriotisme, at antage, at de for det usle Mammons Skyld vilde vende Fædrelandet ryggen og flytte bort fra det Samsund, hvor de have haft det saa godt og have tjent deres Formue. Den stigende